

Lyriksidan

Blekingefiskarens sång

Jag lyssnat i kvällen till vågornas sång
och nattens iskalla vind,
som kastat fram skummet bland säven och tång
och piskat min härdade kind.

Jag tänker var dag på min maka och bam,
båten, ryssjor och sjösatta gam,
om kampen för brödet som ofta är tung
och varit sen jag var ung.

När solen stiger upp på himmelen blå
så styr jag min jolle ut
på glittrande vågor som rulla och slå
jag fiskar tills dagen tar slut.

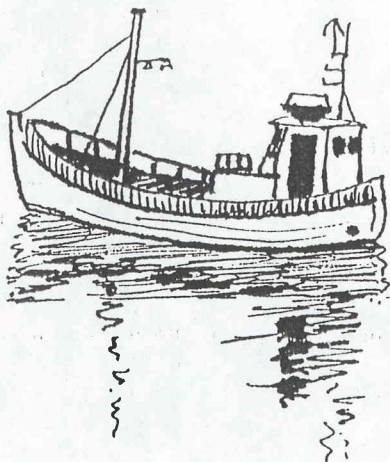
"Jag älskar min sköna blekingstrand
där jag famlar omkring i kvällssolens brand,
där jag lekt som parvel och grät för min mor,
när min längtan bröt upp att bli stor!"

Jag sett hur min maka på stranden har stått
med handen tryckt mot sitt bröst
och spejat mot havet och oroligt gått
när vindarna tjutit var höst.

Hon saknar sin fader så hulder och kär
som vågen fog bort vid ett ödsligt skär,
hon vet om att farorna inte tar slut
förrän stormarna rasat ut.

Snart nalkas de åren, jag gammal får gå
med kryckan i fårad hand,
och blicka mot havet och skären grå
och längta till stjärnornas land.

Einar Svensson, 1943

Sången till öarna

Jag hälsar dig Sturkö
och åren som flytt.

Du reser dig åter
och blomstrar på nytt,
fast sången från bergen
dog bort som ett sus
och lämnade vemod
i fattiga hus.

Och Tjurkö du spanar
mot nattliga ljus
och lyssnar till havet
och bränningars brus.
När fyrarna blinka
på villande hav
då vakar du troget
och skepp håller av.

Senoren, du sköna
med grönskande skog,
en pärla bland öar,
du är, vet jag nog.
Du breder din slöja
i aftonens sus
och skogssången klingar
till vågornas brus.

Och Aspö och Hasslö,
vad lyssnar ni på? -
Till sjungande vågor,
som komma och gå.
Res upp er vid kulten
I fiskaremän,
ty havet ni älskar
det är ju er vän.

Författare:
Framlidne f. sjömannen
Einar Svensson, Sturkö

Insänt av:
Knut Andersson,
Karlskrona